

SOC LA FE, LA MARE D'EN TAMI.

Soc la mare d'un maquinista de somnis.

Ser mare és una de les experiències més boniques i difícils que podrem experimentar mai. La maternitat et retorna a coses oblidades, et connecta amb el teu jo infantil que no hauries de perdre mai, amb la il·lusió, i et ressitua a la vida. Et fa una cura d'humilitat i et regala una nova manera de mirar el món que és impagable. Aquesta mirada és de les coses que més agraeixo al meu fill. **Si el teu fill és d'origen africà, en el nostre cas etiop, aquesta mirada et fa observar el món des d'un altre hemisferi, et fa trontollar la mirada europea i de cop t'adones que projectem el món des d'un lloc que és el nostre, però que no és l'únic.**

Acompanyar en Tami en el seu creixement és un repte constant perquè la societat sovint no l'hi posa fàcil, és negre i això que no hauria de ser res més que un adjectiu es converteix, sovint, en un insult, un motiu de burla i sobretot en una manca de referents. **Sempre li explico que ell ha vingut per fer d'aquesta societat un lloc millor, més generós i més bonic, que és a les seves mans dibuixar el seu futur, que potser serà el primer mestre negre que tindran els infants que ara neixen, el primer il·lustrador, detectiu, músic o el que sigui que ell vulgui ser.**

Un dia anàvem amb cotxe i pluvia a bots i barrals, de sobte em va preguntar si ell quan fos gran tindria un carretó i recolliria cartrons. Vaig mirar per la finestra i allà sota la pluja vaig veure que hi havia un noi carregat de cartrons molls... Li vaig respondre que ell seria el que volgués ser i que si volia recollir cartrons també podria fer-ho. En Tami amb aquells ulls desperts que tot ho veuen em va dir que els negres aquí només els veia al carrer recollint cartrons.

Un altre dia, parlant amb la Mar de Babulinka, li vaig explicar aquesta anècdota amb llàgrimes als ulls. Li vaig dir que **ens faltava literatura infantil en què els nens i nenes d'altres ètnies no fossin una quota, no fossin aquells a qui sempre cal salvar, sinó que fossin els protagonistes de qualsevol aventura perquè això els empoderava, els donava confiança i els ajudava a ser visibles davant els altres.** Mesos després, la Mar em va sorprendre amb aquest regal que ara teniu a les mans, un àlbum preciós amb un nen que es diu Tami i que abandona el camí establert per ser una persona lliure que decideix el seu futur. Només puc donar les gràcies a la Mar, i a en Tami, que m'ajuda cada dia a ser millor persona, ser la seva mare és un regal.